

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 121/08-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. marca 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. F. M., B., zastúpeného advokátom Mgr. P. H., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 6 Co 165/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. F. M. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. februára 2008 doručená sťažnosť Ing. F. M., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 6 Co 165/05. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 13. februára 2008.

Zo sťažnosti a z priložených listinných dôkazov vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) č. k. 20 119/2004-74 z 27. januára 2005 bol

sťažovateľ ako žalovaný v konaní zaviazaný zaplatiť žalobcovi 5 981,70 Sk s úrokom z omeškania z titulu nedoplatku z vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie od 1. mája 2000 do 31. augusta 2003. Na základe odvolania sťažovateľa rozsudkom krajského súdu č. k. 6 Co 165/05-132 zo 14. júla 2007 bol rozsudok okresného súdu potvrdený. Podľa názoru sťažovateľa všeobecné sudy nezistili správne skutkový stav veci a nesprávne vec aj právne posúdili z dôvodov, ktoré podrobne rozvádza. Keďže proti rozsudku krajského súdu nebolo prípustné dovolanie, podnetom z 3. októbra 2007 doručeným Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky toho istého dňa požiadal o podanie mimoriadneho dovolania, avšak Krajská prokuratúra v Bratislave prípisom č. k. Kc 217/07-9 zo 7. decembra 2007 jeho podnet odložila ako nedôvodný.

Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov ústavy a dohovoru v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 6 Co 165/05. Požaduje tiež priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 100 000 Sk a náhradu trov konania.

Sťažovateľ napokon navrhuje aj začať disciplinárne konanie proti všetkým zúčastneným sudcom všeobecných súdov v jeho veci.

Podľa zistenia ústavného súdu rozsudok okresného súdu č. k. 20 C 119/2004-74 z 27. januára 2005 v spojení s rozsudkom krajského súdu č. k. 6 Co 165/05-132 zo 14. júla 2007 nadobudol právoplatnosť ešte 14. augusta 2007. Sťažovateľ dovolanie proti rozsudku nepodal.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Sťažnosť treba považovať za oneskorene podanú.

Rozsudok krajského súdu, proti ktorému sťažnosť smeruje, nadobudol právoplatnosť ešte 14. augusta 2007. Preto sťažnosť, ktorá bola odovzdaná na poštovú prepravu až 13. februára 2008, bola podaná dávno po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty.

Na uvedených záveroch nič nemení skutočnosť, že sťažovateľ podal podnet na podanie mimoriadneho dovolania, ktorý bol vybavený v decembri 2007. Zákonnú dvojmesačnú lehotu nemožno v tomto prípade počítať od doručenia prípisu zo 7. decembra 2007 o odložení podaného podnetu, lebo podnet na podanie mimoriadneho dovolania nemožno považovať za účinný prostriedok nápravy, keďže sťažovateľ sám nie je oprávnený mimoriadne dovolanie podať (môže tak urobiť iba generálny prokurátor Slovenskej republiky).

Napokon treba uviesť, že návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudcom všeobecných súdov môžu podať iba minister spravodlivosti Slovenskej republiky, Súdna rada Slovenskej republiky a predsedovia príslušných všeobecných súdov. Sťažovateľ má teda možnosť podať niektorému z uvedených subjektov podnet na začatie disciplinárneho konania.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. marca 2008